

[Socialministeren]

årene 1978 og 1979 udnyttedes retten således kun af henholdsvis 10 og 6 kvinder. Jeg mener derfor ikke, at denne forbedring trænger sig så stærkt på, og jeg kan oplyse, at fællesudvalget under børnekommissionen og ligestillingsrådet ikke kunne anbefale en udvidelse af den gældende periode på 4 uger for forsikrede husmødre. Jeg mener derimod, at man på længere sigt skal overveje spørgsmålet i sammenhæng med udbygning af en hjemmehjælpsordning og finansieringen af denne.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til kraftigt at understrege, at regeringen prioriterer en udvidet ret til dagpenge i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption højt. Det er imidlertid vores opfattelse, at en udvidelse af dagpengeretten bør omfatte både lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, herunder medhjælpende ægtefæller, og således at der sker ligestilling i dagpengemæssig henseende af disse grupper. Da der på grund af den økonomiske situation skal spares på en lang række områder, finder regeringen det ikke muligt at foreslå forbedrede barselhvile-regler i øjeblikket.

Med disse bemærkninger må regeringen derfor afvise det foreliggende forslag til forbedrede barseldagpengeregler.

Ole Thomsen (S):

Det foreliggende forslag, der er fremsat af en gruppe medlemmer af partiet venstre, gør i bemærkningerne til lovforslaget en del ud af at forklare, at forslaget er fremsat for at skabe lighed mellem de forskellige grupper af fødende kvinder.

I socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at lovforslaget har den helt modsatte virkning, og at det helt tilgodeser kvinder i lettere erhverv, bl. a. funktionærgruppen, samt hjemmearbejdende. Bl. a. foreslår man 14 ugers orlov til alle forældre, der foretager en adoption, hvorimod en fødende kvinde kun vil have mulighed for orlov i indtil 14 uger. Det kan vi ikke ensidigt støtte, eftersom langt de fleste problemer ved en ændring af barselorloven vil ligge i at sikre kvinden lige mulighed før fødslen og så lang tid som muligt efter fødslen, også hvis hun er beskæftiget i et hårdt og fysisk krævende job.

Socialdemokratiet må derfor afvise dette forslag, men erkender, at problemet er der.

Vi vil i den socialdemokratiske gruppe arbejde videre med sagen, men på et mere socialt retfærdigt grundlag, som lægger op til det, der er fremkommet fra fællesudvalget under børnekommissionen og ligestillingsrådet, og vi ser da meget gerne, at venstre til den tid vil deltage i arbejdet.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da der tilsyneladende ikke i denne samling bliver fremsat lovforslag om en udvidelse af barselorloven, hilser det konservative folkeparti venstres forslag velkommen. Vi gør det ud fra den betragtning, at al den debat, vi har om ligestilling mellem kvinder, er tilgodeset i dette lovforslag, og vi kan støtte det og tilsiger et positivt udvalgsarbejde.

Ninna Pedersen (FP):

Ministeren sagde noget om, at samfundsudviklingen har medført behov for en forbedring på dette område, men jeg er da glad for, at ministeren sluttede med at sige, at landets økonomiske situation ikke taler for en udvidet barselorlov.

Her tales om lige ret for nogle grupper i samfundet til dagpenge ved sygdom og fødsel, idet der foreslås en udvidet barselorlov for selvstændige, medhjælpende hustruer og adoptionssøgende, så den med hensyn til varighed kommer på højde med barselorlov for lønmodtagere.

Jeg gad egentlig vide, hvordan det har kunnet lykkes for kvinderne førhen at få flere børn kort efter hinanden uden at have haft lovfæstet barselhvile. Skulle man tage den nuværende lovgivning alvorligt med dens betænkninger og cirkulærer, så skulle man ikke være i stand til at føde børn, medmindre man havde lønnet barselorlov. Det er netop det med lønnen i form af kroner og øre, der tæller, og det skinner igennem alle de følelsesladede ord og formuleringer om, hvor strengt det er at være kvinde i dagens Danmark og føde de ønskebørn, som familien får i dag, idet p-piller, abort m. v. bevirker, at der kun fødes ønskebørn. Ikke så snart er barselhvilen overstået og man har fået penge herfor, førend man sender sit barn til pasning hos andre mennesker, for man prioriterer jo højest at se skillinger i pungen.